

Gunslinger

The New Gazette

Nr.2 2012

Årgång 15

Medlemstidning för Svenska Westernskyttförbundet | © Sweden Western Shooters

Säsongen är igång!

Nu får vi träffas igen och skjuta tillsammans

SM och årsmöte sid 4 & 5

Nya medlemmar sid 12

Sporrar genom tiderna sid 16 - 19

Så planerar du din USA-resa sid 24 - 27

Starta egen klubb sid 30 - 31

William Maddox,
Wild Bull och Colorado Cowgirl ser ut
att ha det trevligt under
Gunslinger Trail i Edsvalla.

Foto: Gunslinger Doc

SWEDEN WESTERN SHOOTERS

venska Westernskytteförbundet

Ordförande:

Sander "Ray Heartless" Koetsier
Riala
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Sekreterare:

Jan "Hipshot" Eriksson
Kista
Capital Cowboys
info@swsf.se

Kassör:

Eiwor "Eagle Sharing Woman" Walfridsson
Torsby
Torsby Desperados
info@swsf.se

Ledamot, utbildning, säkerhet

Webbmaster:

Hans-Olov "Grave Spit" Forsman
Kovland
The Northern Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Jocke "Shotgun Joe" Blom
Matfors
The Northern Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Stefan "Rawhide Rooster" Hansen
Upplands Väsby
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Mattias "Guncrazy Matt" Lind
Ludvika
Spring City Bountyhunters
info@swsf.se

Suppleant:

Henrik "Boothill Bob" Brandt
Iggesund
The Northern Rangers
info@swsf.se

Suppleant:

Mats "Marshal Ed Frost" Söderlund
Upplands Väsby
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Sammanställande i valberedningen:

Folke "Ace Heart" Weinholt
Torsby
Torsby Desperados
info@swsf.se

Valberedningen:

Staffan "Crazy Cook" Gustafsson
Storfors
Spring City Bountyhunters
info@swsf.se

Valberedningen:

Pär-Erik "Boss H" Holmberg
Borlänge
The Smoking Barrels Posse
info@swsf.se

Valberedningen:

Peter "Smokey Pete" Johansson
Torsby
Torsby Desperados
info@swsf.se

Revisor:

Lena "White Angel" Sjögren
Borlänge
The Smoking Barrels Posse
info@swsf.se

Revisor:

Tobias "Black Walker" Gustafsson
Borlänge
The Smoking Barrels Posse
info@swsf.se

Revisorsuppleant:

Kicki "Joy Mc Queen" Svedberg
Upplands Väsby
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Webplats:

www.swsf.se

Organisationsnummer: 87 40 01-79 52

POSTGIRONUMMER: 199 35 55-0

Medlemsavgift: huvudmedlem 200:-
sambo 100:-, endast tidning 100:- barn 50:-

Jag vet inte vart jag är på väg men jag är inte vilse.

Ordförande Heartless har fullt upp med att planera in säsongens tävlingar.

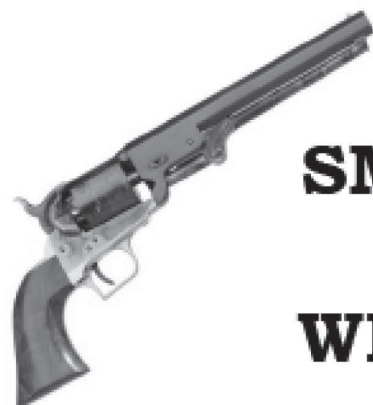
Jag sitter på Arlanda flygplats och skriver, på väg till Sundvall. Jag har blivit inbjuden för att träna lite CAS och ha lite trevligt under långhelgen.

Vintern har som vanligt varit lång och jag har inte skjutit något alls. När säsongen startade så tänkte jag att nu kanske man skall göra något annat än cowboyskytte. Men så åkte jag till Edsvalla och så var den iden ur världen. Då blev det att planera en skytteresa till Tyskland, Norge, Finland och Ungern och försöka leva på potatiskal och lingon resten av året. Men som Capten Wildbeard sade till mig, man vet inte om man lever nästa år. Att något kan vara så roligt att man är helt fast är mycket konstigt.

Sedan har vi vår stora frustration RPS. Rawhide och Hippshot har gjort allt i sin makt för vad man kan göra för att få vårt förbund godkänt. T.o.m. polisen själva säger att nu ligger bollen hos dom och att vi har gjort ett utomordentligt bra jobb. Det är byte av personal och "Fappen" skall skrivas om, det är detta som tar tid. Ha tålamod och vänta ut dem så kommer det ett svar innan vi vet ordet av.

Årsmötet är inte långt bort. Sätt er in i det som har hänt, gå igenom vad ni vill skall hända med förbundet och vilka som skall styra skutan framåt. Kom till Borlänge, skjut, ha trevlig och kom och rösta. Skriv några rader till Blackie Blcksmith så att hon kan fylla ut tomrummen i GG. Hoppas vi ses under sommaren.

Ordförande Ray Heartless

**THE
SMOKING BARRELS
POSSE
WELCOMES YOU TO
THE LONG LOST TRAIL
&
SM I CAS
10 STAGES MAIN MATCH
&
SPEED SIDE MATCH
16-17 JUNI 2012**

Obligatoriskt Shooters Meeting lördag kl. 9.00

Föranmälan: Via SWSf's hemsida i formulär senast den 31 maj.

Min. 3 anmälda krävs för att kategori skall öppnas, Buckaroos undantagna.
Endast medlemmar i SWSf, SWS eller SASS.

Avgift: 400 kr Main match, Side Match ingår. Buckaroos free of charge.
300 kr Matpaket: 2 st frukost, 2 st lunch samt middag på lördag kväll. Går även
att köpa enstaka måltider. Se vidare på föreningens hemsida för meny & st.pris.

Betalning: Avgift betalas in på föreningens BG 5554-7699 senast den 6 juni.
Kom ihåg att ange namn och alias.

Ammunitionsåtgång: Main Match c:a 100 pistol, c:a 100 rifle och c:a 60+ shotgun.
+ Side Match

Välkomna önskar The Smoking barrels posse   www.hem.passagen.se/tsbp/

Möjlighet till camping finns på tävlingsområdet, dock ej el.

Vägbeskrivning:

Från Borlänge mot Leksand/Mora. Ca 7 km på rv. 70. Avfart höger mot motorbana. Direkt vänster in på grusväg. Passera motorbana och håll höger i nästa korsning. Passera flisupplag, efter ett par hundra meter vänster till banan. Skyltar från rv. 70.

GPS Lat: N 60° 33' 17.61" Long: E 15° 18' 10.88" (WGS 84), X= 6715373 Y= 1472454 (RT90)

R. I. P

Mocs Mocs #297

Cowboys & Cowgirls

Vi har ett mycket tråkigt besked. Vår klubbkamrat Urban Lundström alias Mocs Mocs har hastigt gått bort. Han hittades död i hemmet för ett par veckor sedan. Urban led sedan lång tid av diabetes, men senast när vi träffade honom på CAS skjutning i Rosersberg verkade allt OK.

Urban blev 50 år.

På uppdrag av ordförande Ray Heartless

Hipshot
sekreterare

Howdy svenska CAS-skyttar

Det är ett skrämmande lågt antal anmälda till SM i Borlänge den 16-17 juni.

Anmäl er via denna sida snarast så arrangören får tid på sig att planera efter antalet deltagare.

http://www.swsf.se/registrering/regform_tllt.htm

Inbjudan kan ni läsa här: http://www.swsf.se/inbjudan/inbj_tllt_2012.pdf

Howdy alla linslusar.

Om ni får ett erbjudande om att någon tidning vill göra ett reportage om er, er klubb eller någon tävling. Fråga då lite snällt om vi också får använda texten och bilderna till GG.

Vi har en liten utgåva på 200 ex så det brukar inte vara ett problem, men det är en fördel att få ett svar innan. Det blir ett evigt jagande att hitta artikeln i efterhand.

/Ordf Ray Heartless

RO2-utbildning

Fredag den 29 juni kl 18.00
i Sundsvall.

Anmälan via registrering till tävlingen TBMT eller me@gravespit.se

Ny CAS-klubb i norra Bohuslän

Många års väntan är över.

Nu har Killbilly Norton fått sin skytteklubb. Måndagen den 21 maj bildades Rock River Rangers i Rock River City strax norr om Strömstad.

Ända sedan Killbilly flyttade till Sverige har hans dröm varit att starta en CAS-klubb. Han var en av entusiasterna som var med att starta den första klubben i Norge, han är hedersmedlem i SWS och SWS.f .

Killbilly bor tillsammans med sin Aase på Capital N Range norr om Strömstad. De har allt från får till hästar och kaniner.

På Capital N Ranges ägor ligger Rock River City, med sin märkliga historia. Den har nu blivit "hemort" för Rock River Rangers. Killbilly är själv borgmästare i staden och med lite hjälp av bl.a. sheriffen bildades nu klubben.

Vi är en liten skara som nu hoppas på ett ökat intresse för sporten och för Westernhistoria.

Jim Waco
Ordförande

Några få ord från Blackie

Som vanligt, tusen tack Cowgirls and Cowboys, för att ni är så duktiga på att skriva, plåta och, framför allt, skicka till mig!

I detta nummer var det så mycket som måste komma med, så jag fick inte plats med allt jag hoppats på. Men misströsta inte om du inte fått med ditt knäck i denna tidning, det kommer i nästa i stället.

Tag nu lite trevliga bilder av varandra under sommarens tävlingar, skriv vilka som syns på bilderna, skriv en liten snutt och skicka allt till **min nya mailadress: blacksmith@tele2.se**

Peace `n Love/ Blackie Blacksmith

DAYS OF TRUTH

UNGARISCHE WESTERN SCHÜTZEN PRÄSENTIEREN:

COWBOY ACTION SHOOTING EUROPEAN CHAMPIONSHIP
VOM 08.-11. AUGUST 2012

DABAS, UNGARN

12 STAGES MAIN MATCH

★ 6 STAGES WILD BUNCH ★

★ ERST MAL IN EUROPA! BLACK POWDER NIGHT SHOOT IN 3 STAGES ★

★ TOP GUN DUELL ★

★ LONG RANGE WETTKAMPF 100 M ★

★ COWBOY TRAP ★

100% SASS REGELN!

WIR AKZEPTIEREN JEDE NOMINIERUNGEN IN ALLEN SASS-KATEGORIEN. PREISE UND URKUNDEN WIRD MIN. AB 5 TEILNEHMERZAHLEN BEWERTET.

AM SCHIESSSTAND GIBT'S BÜFFET, WARMES ESSEN UND KALTES TRINKEN.

★ ABSCHLUSSVERANSTALTUNG: PARTY MIT LIVE-COUNTRY-MUSIK. ★

KOSTENLOSES CAMPING IST AM SCHIESSSTANDGEBIET MIT FREIEM WASSERVERSORGUNG.

★ ES GIBT EIN HOTEL ZUM SCHIESSSTANDGEBIET IN 3 AUTOMINUTEN MIT EINEM KAPAZITÄT FÜR 100 PERSONEN. DIE PREISE SIND GÜNSTIG. ★

STARTGELD:

VORAUSKASSE: 85.- EUR ODER 26.000.- HUF

ZAHLUNG VOR ORT: 90.- EUR ODER 28.000.- HUF

DAS STARTGELD BEINHÄLTET DIE TEILNAHME ALLER STAGES, AUSSERHALB COWBOY TRAP. (KEINE DOPPELSTARTS.)

SONSTIGE INFORMATIONEN: EL HECKITO +36-20-9729-778, +36-20-460-1739 ★ DOT2012HUN@GMAIL.COM

Westernskytteklubbar i Sverige

DYNAMITE TOWN MARSHALS, Karlskoga
 Kontakt: Tommy "Wild Bull" Johansson
 E-post: wild.bull@swsf.se

HIGH RIDGE PIONEERS, Gnosjö
 Kontakt: Björn "Fargo" Björklund
 E-post: bjorn.bjorklund@hotmail.se

EDSVALLA GUNSLINGERS, Edsvalla
 Kontakt: Anders "Hungry Wallace" Dahlberg
 E-post: hungry.wallace@swsf.se

THE NORTHERN RANGERS, Sundsvall
 Kontakt: Hans "Gravespit" Forsman
 E-post: gravespit@swsf.se

THORSBY DESPERADOS, Torsby
 Kontakt: Folke "Ace Heart" Weinholt
 E-post: ace.heart@swsf.se

WOLF WALLEY RAIDERS, Norrköping
 Kontakt: Ebbe "Kieth Black" Weber
 E-post: keith.black@swsf.se

THE TRAIL CREEK DEPUTYS, Karlstad
 Kontakt: Jimmy "Trail Creek Jim" Emanuelsson
 E-post: trail.creek.jim@swsf.se

ROSEHILL RANGERS, Rosersberg
 Kontakt: Stefan "Rawhide Rooster" Hansen
 E-post: rawhide.rooster@swsf.se

WILD WESTERN FRONTIERS, Skepplanda (GBG)
 Kontakt: Krister "Vaquero Chris" Vauhkonen
 E-post: kristervauhkonen@hotmail.com

LITTLE CREEK POSSE, Skåne
 Kontakt: Thomas "Gunslinger Doc" Christensen
 E-post: gunslingerdoc@swsf.se

THE BLACK RIVER BUSHWACKERS, Örebro
 Kontakt: Stefan "McCoy" Grahn
 E-post: mccoy@swsf.se

THE NORTH EAST RANGERS, Skellefteå
 Kontakt: P O "One Eyed Kartright" Marklund
 E-post: one.eyed.kartright@swsf.se

THE SMOKING BARRELS POSSE, Borlänge
 Kontakt: Tobias "Black Walker" Gustafsson
 E-post: tobbeg77@hotmail.com

SPRING CITY BOUNTYHUNTERS, Lesjöfors
 Kontakt: Patrik "Deadwood Walker" Olsson
 E-post: deadwood.walker@swsf.se

WEST WOOD GUNFIGHTERS, Vimmerby
 Kontakt: Sten "Rocky Marshal" Bengtsson
 E-post: westwood@swsf.se

CAPITAL COWBOYS, Stockholm
 Kontakt: Jan "Hipshot" Eriksson
 E-post: hipshot@swsf.se

NORRTELJE COUNTY REGULATORS, Norrtälje
 Kontakt: Bobby "Bowman" Jansson
 E-post: bowman@swsf.se

GOTLANDS COWBOY ACTION SHOOTERS
 Kontakt: Anders "Big Andy" Holstensson
 E-post: big.andy@swsf.se

ROCK RIVER RANGERS
 Kontakt: Göran "Jim Waco" Svensson
 E-post: jim.waco@swsf.se

TMP HJÄLPER DIG MED DIN MARKNADSFÖRING

VI HAR RESURSERNA - OAVSETT OM DU BEHÖVER EN
LITEN ANNONS ELLER EN STOR KATALOG.

RING ELLER MAILA SÅ PRATAR VI VIDARE!

Black River Bushwackers * Spring City Bountyhunters * Dynamite Town Marshalls
PRESENTS

PURGATORY

28-29 2012

7 Lesjöfors

COWBOY ACTION SHOOTING COMPETITION
10 STAGE MAIN MATCH

Max 100 shooters! SWSf medlemskap & regelverk gäller!
Ammunition Main Match: 90 revolver, 100+ rifle, 68+ shotgun

Kategorier

Samtliga SASS/SWSf kategorier med minst 3 anmälda deltagare, samt för första gången "One Pistol Open". En experimentell kategori för de som endast har en revolver. "One Pistol Open" är exkluderad ur Overall-listan.

Kostnader

Main Match:

Förskottsbetalning, senast den 30/6	300,-
Föranmäld, mellan 1-22/7	350,-
Efteranmälning, kontant på plats	400,-
Buckaroo & Young Gun	Gratis

Plainsman Event:

Förskottsbetalning, senast den 30/6	60,-
Föranmäld, mellan 1-22/7	70,-
Efteranmälning, kontant på plats	80,-

Side Events:

10,- per försök

Team Events:

10,- per deltagare

Anmälan

Senast den 22/7 till guncrazy.matt@swsf.se
Uppgifter: Namn, Alias, SWS/SWSf/SASS nummer, 1a & 2a kategori Main Match, Plainsman, mat och camping, samt övriga önskemål.

Mat

Frukost	40,-
American Pancakes, Bacon, Bröd, Smör, Palägg, Juice, Kaffe/Te	
Lunch	70,-
Lördag: Viltpytt, Sallad, Bröd, Smör, Måltidsdryck	
Söndag: Roadkill Stew	

Old West Dinner 90,-
Ovanstående priser gäller vid förbeställning.
Vid förskottsbetalning rabatteras 5,-/måltid.

Pris för den som beställer på plats, med reservation att maten kan ta slut.

Frukost	50,-
Lunch	80,-
Old West Dinner	110,-

Information och Tider

Första dagen

Obligatoriskt Shooters Meeting 09:00, Main Tent
Registrering 07:00 - 09:00, Main Tent, samt avhämtning av Shooters Book & Badge.
6 Stage Main Match
4 Stage Plainsman efter Main Match
Ammunition Plainsman: 40/40/40
Side Matches efter Main Match till 19:00
Old West Dinner 19:00, Main Tent

Andra dagen

Shooter Meeting 09:00, på Stage
Team Event, efter Main Match
Award Ceremony 15:00

Övrigt

Möjlighet till camping, ingen el.
Tidigaste ankomst den 27/7 16:00.

Kör Försiktigt och Välkomna!

GPS Koordinater

WGS 84: N 59° 58.569', E 14° 19.569'
WGS 84: 59.97614, 14.32614

Tävlings- kalender 2012

Datum	Namn/Arrangör	Plats	Typ
9-10/6	Six Feet Under Quantrill Riders	Løten Norge	
16-17/6	The Long Lost Trail The Smoking Barrels Posse	Borlänge Sverige	SM
29/6-1/7	The Blue Mountain Trail Northern Rangers	Sundsvall Sverige	WB-SM
12-15/7	The Norsmen Trail	Loppi Finland	NM
28-29/7	Purgatory Dynamite Town Marshals	Lesjöfors Sverige	
4-5/8	Pioneer Shootout SASS Norway	Løten Norge	SASS mem- bers only
9-12/8	Days Of Truth	Dabas Ungern	EM
1/9	Smoke of The Old West Norrtälje County Regulators & Rosehill Rangers	Norrtälje Sverige	
21-23/9	Indian Attack Torsby Desperados	Torsby Sverige	

**För mer detaljerad information
kolla hemsidan, swsf.se**

The Blue Mountain Trail 2012.

&

Svenska Mästerskapen i Wildbunch

The Northern Rangers och Sundsvalls Pistolskytteklubb Inbjuder till Cowboy Action tävling enligt SWS och SASS regler 29/6 – 1/7 i Sundsvall – Sverige.

På Blåbergets skytteanläggning ca 8 km väster om Sundsvall efter väg E14 (mot Östersund) Skyltat från E14. Lat N 62° 22' 3" Lon E 17° 10' 37" Dec 62.3675, 17.1772

Mainmatch Tävlingen består av 10 stager.

Vi skjuter kategorier enligt SWS/SASS: Minimum 3 deltagare för att kategori skall öppnas. Anmäl ditt första och andra val av kategori. Cowgirl och Buckaroo öppen oavsett deltagare.

Obligatoriskt Shooters Meeting 09.00 varje dag.

Pris: Mainmatch 350 kr inkl sidematcher. Buckaroo betalar 0 kr. Priser utgår till de tre första i varje klass. Pris för Best dressed cowboy and cowgirl. Registrering i SWS/SASS och RO1 är ett krav för att delta.

Ammo: ca 100st Revolver, ca 60st Hagel och ca 100st Gevär i mainmatch.

Svenska mästerskapen I Wild Bunch

5 stager Pris 150kr.

Ammo ca 65 pistol, 50 gevär och 30 hagel.

Fredag 29/6

Start 09.00 Svenska Mästerskapet i Wildbunch 5 stager.

Start 18.00 RO2 kurs, anmäl intresse vid anmälan till tävlingen.

Lördag 30/6. 6 stager mainmatch, söndag 1/7. 4 stager mainmatch

Sidematches

Lördag: **Speed pistol/Revolver, Speed Rifle, Speed Shotgun.**

Söndag: Top shot shootoff.

Föranmälan snarast men senast 10 Juni. Anmälan är obligatorisk.

Registrering via www.swsf.se

Per telefon +46 70 567 36 48 eller E-mail: western@sundsvallspk.se

Uppge SWS#, Alias, Kategori och eventuella behov av att dela vapen med annan och i så fall denna Cowboy or Cowgirls Alias etc.

Lunch servering alla dagarna. VIKTIGT!!! Föranmäl hur många luncher ni vill äta.

Möjligheter till enklare camping finns på tävlingsområdet samt liggplatser i skjuthallen. För hotell och campingplatser se <http://www.eniro.se>

Varmt Välkomna önskar vi våra nya medlemmar!

Vi är glada att kunna hälsa följande nya Cowgirls och Cowboys välkomna till föreningen! Det är vår förhoppning att ni ska trivas och ha mycket kul. Vi ser fram emot att träffa er ute på rangen!

Hälsningar styrelsen

Från Dala-Floda kommer	Dancing Bear	#1359
Från Kalmar kommer	Jim Beam	#1360
Från Norrtälje kommer	Rille The Kid	#1361
Från Borlänge kommer	Bad Back Pete	#1362
Från Hägersten kommer	Wild Cub	#1363
Från Nykvarn kommer	Law Dog	#1364
Från Strömstad kommer	Anna Bell	#1365
Från Strömstad kommer	Sunshine G	#1366

Vi är i dag 224 medlemmar.

Vi har i dag 19 klubbar och 1 ny klubb är under etablering.

120 medlemmar har RO1-utbildning, 26 har RO2-utbildning och

22 är Gunfighter-certifierade.

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SÄLJER-BYTER-KÖPER

ANTIKA, GAMLA, NYA SVARTKRUTSVAPEN OCH TILLBEHÖR

SALUTKANONER

ÖPPET: Tillsvidare MÅNDAG & TORSDAG 16:00-20:00
övrig tid enligt överenskommelse mobiltelefon

MOBIL 070-483 62 55
TEL/FAX 08-641 03 61
www.svartkrutskallaren.com

BUTIK:
FOLKUNGAGATAN 134
116 30 STOCKHOLM

Vi måste betala medlemsavgiften!

Enligt SWSf's stadgar skall årsavgiften vara betald senast 1:a maj, eller tidigare, om man deltar i någon tävling innan 1:a maj.

Detta beroende på försäkringskrav.

1:a juli rensas medlemslistan och samtliga obetalda alias läggs ut som lediga.

Kulan Trading AB
High Chaparral
330 31 Kulltorp
0370-821 70

Medlemmar i SWSf
har 10% rabatt hos
Kulan Trading
Company

Välkommen till Kulan Trading,
butiken med westernkänsla

I vår affär på High Chaparral finner Ni allt i klädväg
samt utrustning som behövs för att klä både små och
stora cowboys & cowgirls.

Självklart har vi produkter för dig som är intresserad av
indianer, trapper, smycken med mera.

www.kulantrading.se

Norrtälje County Regulators & Rosehills Rangers

Invites you to:

Smoke of the old west 2012.

“First time in the area of Capital City of Sweden”

Lördagen den 1/9 2012 på Görla Skjutbana i Norrtälje .

**Black powder kategorier öppnas med min 3 deltagare,
samt en open smokeless kategori. Buckaroo undantagna.**

Shooters meeting börjar kl.9.00.

6 stager.

Ammoåtgång: 36 + Hagel, 60 Bygel, 60 Revolvers

Inga sidematcher i skrivande stund.

Kostnad: 200 kr exkl. mat. Betalning på plats.

Enklare servering finns.

Anmälan vis SWS:s hemsida samt till kickie@bredband.net

För mer info.

Match director; Joy McQueen. kickie@bredband.net tel. 073-654 90 00. Om jag ej svarar pga av mitt arbete lämna ett meddelande på mobilsvaret så återkommer jag.

Security director; Bowman. bobbyistockby@gmail.com tel. 070-853 10 33

OBS! Info och vägbeskrivning på swsf.se

INDIAN ATTACK

2012

Thorsby Desperados
INBJUDER HÄRMED TILL 11:e INDIAN ATTACK
21-22-23 september

PLATS: Reito 10 mil norr om Karlstad. Skyltat från 45:an i Torsby
Campingmöjligheter finns på banan dock ingen ström.

10 Stage Main Match Ammunitionsåtgång: CA. 100 Revolver 100 Rifle 60 Hagel +

Ta med extra ammunition till sidematcher
Samtliga kategorier enligt SWS skjuthandbok
minst 3 deltagare anmälda för att kategori
öppnas.

OBS ! Gäller ej Buckaroos

Sidematcher:

Long Range Lever Action Pistol Cal. 100 m
Long Range 300 meter single shot
Speed Revolver – Shotgun – Rifle (1 Försök)
Topgun Shootoff

Mat: Se vidare info på saloonen närmare
tävlingen

Anmälan maila *f.weinholt@tordata.se*
Eller på telefon 0560-715 71 / 070-2711107
Ange alias och SWS nummer och kategori

Startavgift 350:- Inklusivt sidematcher
Buckaroo 0:-

Anmälan skall vara gjord före 9/9
Därefter är anmälan fortfarande möjlig
Men inga nya kategorier öppnas

Torsby Vandrarhem tel. 0560-133 30
Ångrike Vandrarhem tel. 0560-100 20
Valbergsängens Sportboende 0560-136 30
Magneberg Turisthotell 0565-403 70

Karta till Reito se: www.weinholt.com/karta.doc

Sporrarnas klirr

Cowboyens sporrar och dess ursprung

Av Astra Koetsier

Historien om cowboyens sporrar börjar i antikens Rom där ryttare bar en grundläggande form av sporrar vilka skulle utvecklas till den amerikanska cowboyens sporrar. Ursprungligen användes de till att vägleda hästar i strid.

Sporrar är ett ”redskap till häst” som har använts av ryttare i många år. De tidigaste sporrarna var troligen av trä eller ben och hade förmodligen formen av en spik, vilket det finns historiska anteckningar om. De första exemplaren i metall var enkla bronssporrar med en skarp utskjutande spets och har hittats i etruskiska gravar från hundratalet f.Kr.

Några av de äldsta sporrar man hittat har grävts fram i England, och tros ha använts av Julius Caesars romerska legioner. Tidiga romerska, grekiska och bysantinska skulpturer visar dock inte ryttare som bar sporrar. Senare utvecklade romarna sporrar för att kunna styra sina hästar med benen, samtidigt som händerna var fria för att strida. Många varianter av denna typ av sporre med en vass, skarp, spik-spets har senare hittats i hela Europa. Djingis Khans mongoliska ryttare bar liknande vassa sporrar omkring år 1200.

Riddartiden

Gradvis ändrades formen och utseendet. De vassa spikarna gjordes till plattor eller rundade kulor som

förhindrade spiken att tränga in i hästens sidor. Detta kan man se på Bayeuxtapeten vilket är en berömd medeltida textil som skildrar normandernas erövring av England år 1066. Så småningom utvecklades en mer pyramidal eller koniskt formad sporre.

Under de följande århundradena och under riddartiden blev sporrar förknippade med rang. Guld eller förgyllda sporrar bars endast av riddare eller kungligheter och en väpnare bar sporrar av silver. Man kunde utläsa bärarens rang på sporrarna även om kläderna eller arméutrustningen inte gav dessa ledtrådar. Kastsystemen var ytterst viktiga på den tiden. Riddare tävlade med varandra om att visa

sin rang med dyrbara sporrar. Många var inlagda med juveler och var fina konstföremål. Sporrarna begravdes oftast med sina ägare varför få sporrar från denna tid har hittats.

När en betjänt blev en väpnare eller en väpnare adlades, blev

han försedd med nya sporrar vid en särskild ceremoni. Således kom uttrycket ”tjänat sina sporrar.” I enstaka fall då en ryttare fallit i onåd och skam, blev sporrarna avhuggna i en offentlig ceremoni med kockens kniv. Kyrkomän var inte tillåtna att bära sporrar och en riddare som inte tog av sig sina sporrar innan de gick in i en kyrka var tvungen att betala böter till korgossarna för att återfå dem.

Gillet för sporrtilverkare i Paris under trettonhundratalet tillät endast en lärling till varje hant-

En boskapsfarmare tar en paus i skuggan. Hans rejäla sporrar är milda men tydliga om han väljer att låta dem komma i kontakt med hästens sidor.

genom seklerna...

verksmästare. Lärlingstiden varade i sex år med liten eller ingen lön. I slutet av denna strikta utbildning blev lärlingen en mästare och egen hantverkare.

Långhalsad och skarp sporre, 1400-tal

Rustningar och långa sporrhalsar

Den rustning som skyddade hästen kallades "bards". Denna rustning var av plåt och klädd med läder. En fullständig uppsättning bestående av sju lager blev standard i mitten av 1400-talet. Den sektion som skyddade hästens flanker kallades "flanchard." För att en sporre skulle kunna komma åt hästen behövdes en extremt lång hals, upp till 30 cm i längd. Den medeltida ryttare som red med benen utsträckta framåt krävde också sporrar med längre halsar för att kunna komma åt sin hästs sidor. Dessa långa sporrhalsar minskade så småningom i popularitet och under 1600 talet blev de sällsynta. Längden på sporrhalsarna återgick till det normala.

Henry III sigill

Så småningom utvecklades snurrande trissor på sporrarna, dessa har troligen sitt ursprung i Frankrike eller Spanien. De första sporrarna med trissor upptäcktes i Storbritannien under Henrik III:s regeringstid. En sporre med en trissa visas på sigillet av Henry den III av England som levde mellan 1207 och 1271. Denna typ blev väldigt populär runt 1300 talet. Genom det fjortonde århundradet blev trissor mindre och sporrhalsarna blev längre.

Pajados / Jingle-bobs

Under de följande århundradena förändrades sporrarna, trissorernas form och storlek. Vissa utvecklade "jingle-bobs" från de spanska "pajados". Jingle-bobs är populära för det "klingande" ljud de åstadkommer. Mitt i den roterande trissan fästs två små droppformade stift eller små kedjor som klingar när de slår mot trissorerna när man går. Hästen kan höra ljudet och vet att ryttaren bär sporrar vilket orsakar en förändring i hästens beteende. "Jingle-bobs" används lika mycket för stil och mode som för funktion.

En rejäl mexicansk sporre med Jingle-Bobs

Sporrarnas intåg i nya världen

I Spanien utvecklades dekorerade sporrar med stora trissor, conquistadorerna tog med sig dessa till den nya världen, nuvarande Amerika under 1500-talet. Dess inflytande kan fortfarande ses i Mexiko och i Sydamerika.

Efter att sporrarna kom till Amerika har stilen på sporrar förändrats allt eftersom. Under kolonialtiden var den engelska stilen populär. Dessa sporrar var lätta och konservativa med en svag båge och små trissor. Raka halsar på sporrar var också populära.

En klassisk kavallerists sporrar

I kavalleriets förordningar under 1882 bars sporrar av solid mässing, något böjd hals med en liten trissa, svarta läderband och ett mässingsspänne. Samma typ var populär under inbördeskriget. Senare antog kavalleriet ett rakt skaft och eliminerade trissan.

Denna typ var standard fram till andra världskriget, då hästarna blev ersatta med andra krigsmaskiner. I det tidiga kavalleriet erfordrades boots och sporrar i reglementet. Det fanns en variant av sporrar som var praktisk i användandet till häst och en variant som var en "nättare" typ som hade en mer social funktion än praktisk.

Tidiga indianer i Amerika använde inte sporrar, de föredrog en piska eller ridspö.

Under eran "open range" (Då boskap tilläts att ströva fritt i många stater. Reds anm) ägde de flesta boskaps-herdarna i Amerika ett par sporrar. De sporrar som conquistadorerna hade med sig till Mexiko 1519 var gjorda av järn och hade en smal häldel, halsen på sporren pekade nedåt och de

hade stora trissor upp till 15 – 25 cm i diameter! Men mellan det sextonde och nittonde århundradet gjorde boskapsherdarna trissor mindre, med fler taggar och halsarna blev kortare. Sporrar är en väsentlig del av en cowboys utrustning, en nödvändighet uppsutten till

häst och mer ett socialt krav avsutten från hästryggen. Många cowboys som hade jingle-bobs säger att de hellre hör en jingle-bob klinga än att sticka in sporren i hästen. När det bara klingar är det harmoni.

Ryttare använde sporrarna för att få hästens uppmärksamhet, inte för att sticka eller sparka in sporren i hästens sidor. De skarpa spetsarna i trissor slipades ner så de blev trubbiga innan en cowboy satte sig upp i sadeln. De cowboys som

lämnade märken av sporrarna i hästens sidor fick oftast sparken. Det klingande ljudet av sporrar fick också många att vända på huvudet när en cowboy klätt upp sig och kom in till staden.

En snygg sporre med chap-hållare

Olika typer av sporrar

Som med mycket annan cowboyutrustning började sporrarnas utseende anpassas efter regionen som cowboyn arbetade i, t.ex. när boskapsherdarna flyttade ut till slätterna och Kalifornien. Väster om Klippiga bergen var sporrarna ofta utsmyckade och graverade med silver- och mässingsdetaljer, mycket liknande den spanska stilen. I

Kalifornien var det populärt med stora trissor som var ca 2-4 cm i diameter på en hals som var ca 5 cm medans de använde mindre trissor i Texas.

Två genuina cowboys från ca 1910 och naturligtvis bär de sporrar!

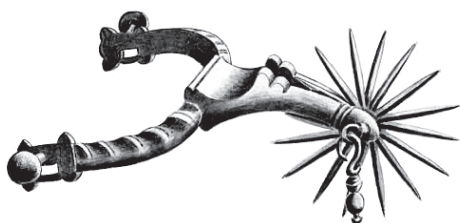
Läderremmen höll sporren på plats, även den varierade i utformning beroende på geografisk placering. En smalare rem var populär i sydväst och bredare remmar var populära i nordväst, i ION landet, (Idaho, Oregon, Nevada). Remmar i allmänhet var

här mer utsmyckade och snidade än remmar i andra delar av västvärlden. Ofta hade sporrarna även chap-hållare vilket var en liten hake som pekade uppåt på sporrans hals vilket höll chapsen borta från trissan. Numera använder många vaqueros och cowboys en kortare variant av chaps som kallas chinks och chap-hållare är inte lika vanliga bland dessa ryttare, då en rakare variant av hals utan chap-hållare kan användas. Sedan används ibland även en hälkedja som ligger runt bootsens undersida framför klacken för att hålla sporren på plats.

Tre grundläggande stilar

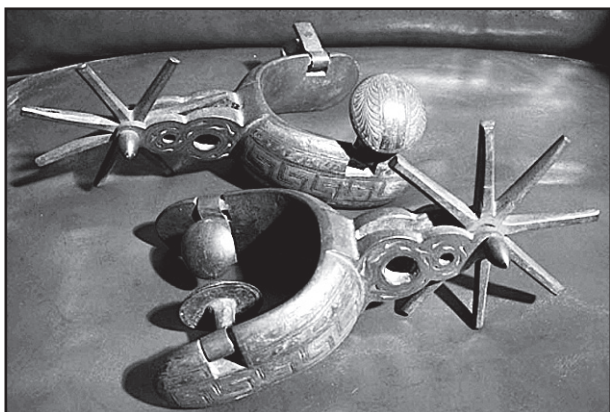
I sydvästra delen av USA har tre grundläggande sorter av sporrar utvecklats, den mexikanska sporren, den kaliforniska eller buckaroo-sporren och texas- eller cowboysporren.

Den mexikanska sporren är föregångaren till cowboysporren som tillverkades av de tidiga smederna i Texas och den södra mitt regionen av USA. Denna typ av sporre var vanlig långt in på artonhundratalet. Den hade en platt häldel och en nedåtfallande hals och endast en antydning av en chap-hållare. Trissan hade många "ekrar" och var mindre än de från den spanska kolonialtiden. Från trissorna hängde jingle-bobs.

Mexikansk sporre från 1800-talet

Det utvecklades en mer utsmyckad variant av mexikansk sporre under 1860-talet som kallades för charro-sporren som även blev känd som chihuahua-sporren. Den hade en bred skulpterad häldel, inlägg av silver och utsmyckade svängda knappar. De stora trissorna hade åtta eller fler ekrar och ibland inlägg av fililgran.

Typiska charro-sporrar med bred häla och inlägg

Den mexikanska sporren var alltid handgjord och aldrig gjuten. Silverinlägg – (tauschering, vilket innebär inläggning av ädlare metaller i enklare material, framför allt järn), blev vanliga och järnet behandlades i en blånerande process. (Blånering är en process man använder för att rostskydda stål-material som får en blåsvart färg på grund av ett tunt oxidlager utanpå materialet, denna färg anser många vara väldigt tilltalande och har ett dekorativt

värde.) Sporrar och övrig hästuprustning togs från Mexiko till Kalifornien tillsammans med boskapsdrivningarna till häst.

Sporrarna som användes i Texas var smidda i ett helt stycke utan svängande knappar eller fasta knappar och hälsbandet var svängd uppåt. De hade endast dekorationer på utsidan av hälsbandet och hade då påliggande dekorationer av t.ex. silver och järnet var inte blånerad. Sporrarna hade inte hälkjedjor och sällan hade de chap-hållare. Cowboysporrarna var generellt sett enklare, inte så utsmyckade och endast ändamålsenlig och praktiskt utformade jämfört med den kaliforniska sporren.

Det fanns två sätt att tillverka sporrar på, smida eller gjuta. Att smida var det mest vanliga bland hantverkare som hade små verkstäder där de många gånger även tillverkade andra tillbehör såsom brett, sadeltillbehör mm. Att gjuta var mer vanligt i de stora fabrikena som massproducerade sporrar, brett mm. Det gick snabbare att tillverka sporrar genom att gjuta och för sin överlevnad behövde de sälja i stora kvantiteter.

Sporrar i kalifornisk stil

Vad som finns på marknaden idag styrs mycket av tillgång och efterfrågan. Det finns i dagsläget en hel uppsjö med variationer och blandningar av stilar som erbjuds, allt efter tycke, smak och mode.

Slutligen kan vi avrunda med frågan: "Skall spännet på sporremmen sitta på insidan eller utsidan av bootsen?" Svaret är: "Det beror på!" Har man en utsmyckad rem med ett fint spänne vill många att det skall sitta på utsidan så det syns, är det en enklare variant av spänne tycker vissa att det kan sitta på insidan. Vissa modeller tillverkas så att remmen med spännet endast passar för sitta på utsidan. Vissa föredrar att spännet sitter på insidan då de är lättare att ta på. Om du sitter i en stol och lägger foten på det andra benets knä är det lättare att spänna på sporren med spännet på insidan. Tja, svaren varierar beroende på vem du frågar. ■

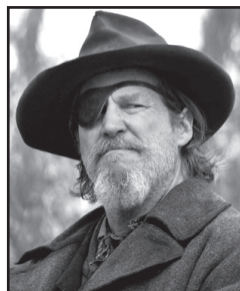
En bok—

True Grit och detaljerna; Om du inte gillar att man analyserar detaljer i en film så sluta läsa nu...

Men jag som är en Vild Västern-nörd med "dille" på realistiska detaljer har ju haft en högtidsstund i att gå igenom filmen på DVD. Det är en av de bästa västerns jag sett.

Boken "True Grit", eller som den hette på svenska då den kom ut för många år sedan, "Mod i barm" av Charles Portis är en av de bästa västernböcker jag läst. Den har otroligt många detaljer och är både lättläst och rolig, man riktigt känner att man är där borta i "Västern"

Den har filmats två gånger. Först med John Wayne 1969 och så bröderna Coens version 2011.

John Wayne och Jeff Bridges som Rooster Cogburn

Den första filmen är en typisk John Wayne-film i min mening, men inte dålig på något sätt. Även om den följer handlingen i boken ganska bra, så hittar man inte riktigt rätt känsla för vad boken vill berätta. Detta var en av John Waynes glansroller som han fick en Oskar för. Han gjorde en efterföljare, "Huka dig Rooster, nu laddar hon om" med samma rollfigur som i boken, "Rooster Cogburn", men den har inget att göra med Charles Portis story. John Wayne är John Wayne, det är en viss rekvisita av vapen och västern-detalyer som är nog så trevliga att se, men inte är dom tidstroga. Men nog så sevärda.

Bröderna Coens film är tvärt om. Även om man gör vissa ingrepp i storyn, så lyckas man fånga den väl. Biobesökaren som läst boken känner väl igen sig i filmen.

Nu finns den ju på DVD så "västern-nörden" kan ju upprepa alla scener och se alla detaljer. DVD:er har ju extra material där man berättar om hur man tänkte och skapade kläder och vapen till filmen. Där talar man om att man tog boken till hjälp, efter som så mycket detaljer finns där. Man betonar också att man har strävat efter att försöka göra filmens rekvisita tidstrogen och realistisk. Jag tycker att man har lyckats bra. Man sätter tiden för händelsen till år 1878, och då har man ju en bra utgångspunkt för att bestämma vad som fanns och inte fanns. På den tiden fanns ju inte "cowboyhatten" som vi ser den och mycket riktigt det finns ju inga sådana i filmen.

Hailee Steinfeld som Mattie Ross

Men den hatten som Mattie Ross har, den är ju hennes fars, är också en produkt från familjen Stetson, det är en hatt som verkligen var avsedd för cowboys i arbete i västern. Kläddesignern har på "Hängningen i Fort Smith" utrustat alla kvinnor med krinoliner, det är ju inte helt korrekt historiskt men förstärker intrycket av "finkläder" vid ett sådant tillfälle. I boken är det väl beskrivet hur de olika personerna var klädda, man har inte alltid följt detta i filmen, men man känner ändå igen personerna väl.

Manskläderna är helt otroligt realistiska! Rooster Cogburn ser ut som den "lufs" han är. I boken betonas just hans rock med stora fickor där han har det mesta från patroner till karameller, hans hög-

två filmer

stövlar med åsneöron är ju vad en man som satt till häst mycket behövde. Texas Ranger LaBoeuf i sin hjortskinsjacka och randiga byxor är inte tagen ur boken, där har han en korderojacka. Men jag tycker nog att han klär bättre för sin roll i hjortskinn. Att man tog dom kläder man hade i Vilda Västern på den tiden ger "banditerna" i filmen ett bra exempel på, de bär allt från slitna kostymer till boskaps-skötarutstyrsel.

Mattie Ross och Rooster Cogburn på Blackie och Bo

Hästar är ju en nödvändig detalj i en västernfilm eller bok, men oftast är dom namnlösa statister. Både i boken och filmen True Grit spelar dom en stor roll och har även fått namn. Roster Cogburns häst heter Bo och är en stor kavallerihäst som han har haft länge. Matti Ross köper en kolsvart Texasponny, som hon kallar Blackie. Han räddar hennes liv i slutet och Mattie är mycket förtjust i honom. Scenerna med Mattie och hennes häst är mycket bra. Dom visar att en farmarflicka på 1870-talet kunde hästar och red som våra dagars unga flickor kör bil och motorcykel. I boken handlar det mer om hästar och ridning än i filmen.

Texas Ranger LaBoeuf rider en liten Appaloosa-ponny. Mattis far har en dyr häst som heter Judy, en stor kastanjebrun mähr. Den har stulits av skurken och vi får aldrig se den, men den har sin roll i handlingen. Till och med "skurken" har fått sin häst beskriven, en dålig grå mähr som han har lånat av Mattis far.

Vapnen i filmen är alla av en typ som år 1878

fanns att få tag på. Revolvrar som Colt Dragoon, Colt .45 av den långa kavallerimodellen, Remington Police -75 och gevär som Henry och Winchester bygelrepeter samt Sharp-karbinen. Vapenhanteringen är, för en som har provat skjuta med dessa vapen, övertygande realistiskt. Även om det "långa skottet" i filmen är lite på gränsen, om inte ren fantasi. Rent teoretiskt skulle det fungera och målet (skurken) sitter ju still på en häst, men det är verkligen ett "filmskott".

Colt Dragoon, snygg puffra!

Matties skott med Colt Dragoon-revolvern visar ju precis vad som händer en ovan skytt som står på ett halt underlag. Den revolvern har en otroligt stor laddning och en tung kula, rekylen är enorm. I boken har Rooster Cogburn samma patroner i revolvern som i geväret. Troligen är det 44-40 han har. Förvarar patronerna i en tygpåse i fickan. Pistolen har han i ett "Slim Jim-hölster" i en enkel rem på vänstersida, alltså "crossdraw" med höger hand. På sadelknappen har han två sadelhölster med stora slaglåsrevolvrar i. Cogburn red ju med kapten Quantrill under inbördeskriget. På den tiden var det vanligt med revolvrar i sadelhölster. Mattis revolver är ju av samma slag och är ursprungligen hennes fars, som han bar under samma krig fast på andra sidan, "dom blå".

En del av filmen utspelas i Fort Smith, som ju var säte för "Hanging Judge Parker" på den tiden. Skådespelaren som gör domaren är mycket lik honom från gamla fotografier, för att inte tala om bödeln George Maledon. Jag tycker att detta är en av de mest sevärda västerns som gjorts på senare tid.

Oxdriver John Carson.

Gunslinger Doc på

Howdy!

Ja, efter mycket om och men kom jag, sambon och Capten Wildbeard med fru i väg, och Samson förstås och vår hund Yoga.

När vi kom fram blev vi väl mottagna och många tyckte det var trevligt med ett nytt ansikte.

Klart att man vill besöka det här förtältet! Med grillkorg, tillugg och Lauders! Snacka om fredagsmys i skymningen...

Foto: Gunslinger Doc

Med husvagnen på plats och förtältet uppe, gick vi och kollade in stagerna. Grillade lite korg och hade besök av ordförande Ray och Wild Bull med sin Cowboy Girl.

Sedan tittade även lite andra in. Trevligt.

Tävlingsdagen började nerverna spöka i magen men jag tyckte ändå att jag skötte det hela ganska bra. Man fann sin plats i posen ganska snabbt, precis som om man gjort det förr. Inför första skjutningen blev man väl bemött,

jag tänkte att tiden spelar ingen större roll bara man gör rätt och så bra som möjligt. Det är mycket att tänka på men jag fick bra hjälp av alla. Man fann sig snabbt i posen.

Samling vid stagen. Man undrar vad som diskuteras; laddningar, vapenmodeller, tävlinhsnover eller taktik?

Foto: Gunslinger Doc

Det var en mycket lärorik helg, vi har ju övat mycket här hemma.

Kvällen tillbringade vi tillsammans med övriga ätande cowboys and cowgirls. Mycket god mat och diskussioner om föreningsintyg, vapen och ammo. Det var mycket intressant.

Gunslinger Doc snackar med Yoga om upplägget inför dag två. Husse är taggad inför uppgiften!

Det blev en ganska tidig och kall kväll när vi hoppade i säng i en husvagn utan värme och

vaknade upp tidig söndagsmorgon med is i diskbaljan.

Lika nervös som dagen innan men mer taggad kom vi igång i posen igen. Tävlingsdagen förflöt i snabb takt och helt plötsligt var det över. Sidematch var bland det roligaste. Då fick jag skjuta med Ray och Capten Wildbeard

vilken var en höjdpunkt. Vi blev tvåa, yihaaa!

Jag fick prova Rays revolverar och dom var väl trimmade efter vår diskution kvällen innan.

Gunslinger Trail

Wild Bull ser både nöjd och glad ut, det gör även Colorado Cowgirl där bakom. Foto: Gunslinger Doc

Ray, Capten Wilbeard och Wild Bull har verkligen inspirerat mig och det blir säkert fler tävlingar för mig i år. Troligtvis Borlänge.

Måste också berömma Hungry Wallace för en mycket bra och välplanerad tävling.

Regards
Gunslinger Doc.

Tack, Hungry Wallace!

★ OLD WESTERN STORE

★ WWW.OLDWEST.NU ★

Howdy!

Vi säljer eleganta, häftiga, snygga, praktiska och tidsenliga **WESTERNKLÄDER** med alla tänkbara tillbehör. Vi har ett ENORMT utbud!

Honey, visit the BIGGEST Western Store in Sweden at DOUBLE H H RANCH Ånga-vägen 271 Annelöv, Skåne

See Ya'll Soon!

Sendraboots i riktigt läder <	Röda LongJohn's <
Långrockar (Canvas, Läder) <	äderhängslen (egen tillv.) <
Bälten & Spännen <	Skinnvästar <
Flaggor från USA m fl. <	Nitar, Conchos, Spännen <
Hattar, Stetson m fl. <	Jackor i Skinn/Mocka <
Westernskjortor <	Mountain T-Shirts <
Oldstyle Clothing 1880 <	Mexico-filtar <
Lady's Oldstyle Clothing 1880 <	Sporrar <
Hölster, Handcuffs (egen tillv.) <	Western H...

REAL STUFF
for
REAL COWBOYS!

PS. Missa inte vår välfyllda hemsida! DS

Winter är

Winter Range 2012, eller Planeringen innan och resan dit.

Här nedan följer några rader om tre skyttar som beslutade sig för att delta på Winter Range i Arizona.

Jag kommer här att ta upp tävlingsdelen och planeringen, semesterdelen kommer i ett annat nummer.

Drömmen om att åka till USA för att skjuta CAS är säkert en dröm för många, några av dem åker varje år medan det hos merparten stannar vid en dröm.

För att det inte skulle stanna i drömstadiet så beslutade jag (Shotgun Joe), Harley Parkinson och Proud Mary för att göra slag i saken.

Snacket om att åka och skjuta började någon gång i början av 2011 och vi pratade om det varje gång då vi träffades.

Att Arizona fyllde 100 år och snacket att det skulle bli det största Winter Range någonsin gjorde det bara mer intressant – yiehaa.

Snacket övergick i planering och vi frågade runt bland skyttar som varit där tidigare och frågade om deras erfarenheter vad gällde att resa med vapen och ammunition samt eventuella problem som kunde uppstå.

En billig flygresa började att planeras under tävlingen The Blue Mountain Trail. Första planeringen skedde via England.

Då vi läst på lite mer om vilka regler som gäller beroende på vilka länder som man mellanlandar i så beslutade vi oss för att fortsätta sökandet och försöka mellanlanda i något annat land.

England är inte ett land som man vill mellanlanda i med vapen, det är förbjudet för enskilda medborgare att äga vapen med några undantag, utan att

fördjupa oss i det så går vi vidare.

Planering av en annan rutt gjordes och nu gick resan via Arlanda-Newark-Phoenix, mycket bättre och en snabb bokning gjordes över internet.

Ray Heartless, Nashville Frank, Banditen och många fler hjälpte oss med egna erfarenheter vad gäller att resa med vapen och andra rent praktiska saker kring resan.

Anmälan till tävlingen gjordes och en inbjudan skickades till var och en av oss.

En ESTA anmälan gjordes & den kostade 14 USD, detta är ett visum som gäller för affärs eller turistresor i max 90 dagar.

Här ansöker du:
<https://esta.cbp.dhs.gov/esta/application.html?execution=e1s1>
Inbjudan till tävlingen behövs då man ska ansöka om att få ta med egna vapen in i USA.

Blanketten som man ansöker på heter: ATF Form NIA 6 du hittar den på nedanstående

adress: <https://esta.cbp.dhs.gov/esta/application.html?execution=e1s1>

En lista på vilka vapen som skulle tas med och en massa data om vapnen fylldes i på blanketten: (kaliber, pipplängd, totallängd, tillverkare, adress till tillverkaren samt om det skulle tas med ammunition (max 5 kilo) ammotillverkarens namn, adress samt vilken typ av ammo, t.ex. 158 grains LRN) och antalet.

Adressen till den plats där ni kommer att bo under er vistelse i USA, ja ni får titta efter själv så ser ni vad som behövs.

Absolut inget svartkrut fick tas med på planet och eftersom man sett på tv hur säkerhetskontrollerna är utrustade med elektroniska "sniff"-maskiner och att det genomförs svabbtester för att upptäcka sprängmedel så funderade man på hur man skulle hinna köpa allt som behövs för att kunna ladda ammo på plats i Phoenix.

paradiset!

Jag fick via SASS-forumet kontakt med en skytt där vi kunde ladda vår ammunition då vi kom fram och det var ovärderligt då vi annars hade funderingar på att köpa en laddpress på plats för att kunna ladda.

Vi ”talades” vid över forumet och ju närmare tävlingen vi kom desto längre tid tog det innan han svarade på mina mail och PM.

Tiden gick fort fram till avfärd och då jag inte fått någon kontakt med skytten från forumet så tänkte jag att detta kommer att skita sig riktigt.

Kontakt togs med Nashville Frank och lite frågor hur han tänkte göra med ammo ställdes och efter lite frågor och svar fram och tillbaka så dök Banditens namn upp allt oftare. Jag mailade Banditen och efter en massa mail fram och tillbaka så fick jag tipset av honom att strunta i vad snubben på forumet lovat, jag hjälper er sa han. Jag ringde upp Banditen och eftersom han redan var på plats i Phoenix så ordnade han all ammo åt oss vilket besparade oss en massa bekymmer, nu kunde vi andas ut.

Vapendeklaration gjordes och kopior skrivs ut för att hamna i en mapp med matnyttig information. För att vara på den säkra sidan och för att visa att vi hade lite koll så läste vi på angående flygbolagets regler vad gäller resande med vapen och ammunition (det skulle visa sig att det var bra med den kunskapen)

All dokumentation skrevs ut: Biljetterna, ESTA, ATF Form NIA 6, inbjudan till tävlingen, vapenreglerna på engelska och kopior av dessa lades även i vapenväskan för att vid en kontroll kunna påvisa vad som gäller.

Adresslappar med kontaktinformation lades i samt på alla väskor, bättre med en lapp för mycket. Dessutom så gjordes det färgutskriften av passen i A4 och samtliga blanketter och tillstånd samlades i

mappar som var och en av oss hade lättillgängligt. Så hamnade vi då till slut efter en nattlig bilresa till Stockholm/Arlanda framför bagageincheckningen hos Continental Airlines.

Ett fjuntigt ”popsnöre” tog hand om oss och då vi talade om att vi reser med vapen så började han klia sig i huvudet, i nacken och veckade pannan samtidigt som han såg besvärad ut.

Eftersom han hade noll koll och vi hade alla våra papper i ordning samt var pålästa om vad som gällde så valde han att gå på våra uppgifter men att

vi skulle betala 70 USD för det extra bagaget.

Vi tog våra väskor till röntgenmaskinen och där fick vi titta medan de gick igenom maskinen (spännande).

–“Jaha” sa väktaren vid maskinen, “ni har vapen”. – “Jajamen-san” sa vi unisont och stolt, “det har vi”.

–“Men de är inte delade” sa han – “Det ska de inte vara enligt Continentals regler” sa vi

–“Men ni har ju ammunition i samma väska”.

–“Helt OK enligt Continentals regler” sa vi.

–“Ni verkar ju veta vad som gäller” sa han bara och tackade och önskade oss en trevlig resa.

Vidare till säkerhetskontrollen som genomfördes utan problem

och väl inne så tog vi en välförtjänt frukost.

Det ropades ganska snart ut i högtalarna att resande med ”vår” flight genast skulle ge sig iväg till gaten. Väl inne så satt vi och filosoferade, vi var ganska trötta alla av oss.

PLING –“Vill Berggren och Blom kontakta disken” ropades ut i högtalarna – “Aj aj då, vad nu?” tänkte vi.

Väl framme vid disken så visade det sig att ”popsnöret” vid bagageincheckningen i all iver att bli av med oss hade glömt att ta betalt för vårt extra-bagage – 70 USD senare så var saken klar och vi

Samuel "The Bandit" Carpenter har ännu en gång hjälpt cowboys 'n girls! Han borde få pris!

steg ombord på planet.

För att göra en lång flygresa kort så landade vi till slut på NEWARK och där var det lite större än på Arlanda och de pratade även ett språk som vi tack och lov kände igen från TV.

Först en säkerhetskontroll för att komma från utrikes till inrikeshallen:

Efter några frågor gällande vad vi skulle göra i landet, hur mycket pengar vi hade med oss, vad vi jobbade med och kontroll av pass, fingeravtryck och en snabb scanning av ögonen så var vi igenom.

Jakten på bagaget började och efter att ha kollat på några skärmar, frågat uniformerade människor och tagit en liten tågresa så hamnade vi rätt.

Löste ut några bagagevagnar och försökte se var man skulle hämta ut specialbagaget (det kallas specialbagage när man fraktar vapen, barnvagnar eller surfingbrädor).

Nämen se där, mitt på golvet vid bagagebandet

står det tre väskor som vi känner igen, ingen personal eller annan form av säkerhet kring väskorna. Fritt fram för vem som helst att ta dem, nåja man ska ju igenom några säkerhetskontroller till innan man kommer ut från flygplatsen.

Vi gick med våra väskor till passkontrollen (trodde vi) och visade våra pass, halvvägs genom kontrollen så frågade väktaren vad vi hade i väskorna? –"Vapen" sa vi och då blev väktaren högljudd och började läxa upp oss, hur kunde vi komma till ett nytt land och inte tala om att vi reste med vapen?

Vi förklarade att vi trodde att det var lite längre fram där röntgenmaskinen stod som vi skulle kontrollera vapnen. Vi blev hänvisade till en plats lite på sidan av medan väktaren från "Border Control" hade ett "krismöte" med en kollega. Någonting

måste de kontrollera och det verkar som att de kom fram till att vapennummer är ju perfekt.

Sagt och gjort, vi öppnade våra väskor en i taget och säkerhetsvakten pekade på ett vapen och vapenägaren läste upp numret. –"Men säkerhetsvakten har ju nyss kontrollerat allt" försökte vi.

–"Det där är Border Control" sa han, "dom vet ingenting – det är VI som vet, följ med här".

–"Inte utan min prilla"
säger Shotgun Joe!

En resa som gick vidare med hiss ner i källaren och ner till TSA:s fikarum (TSA, Transportation Security Administration, reds anm) och där skulle vi öppna väskorna igen för kontroll.

–"Har ni ett bord eller något som man kan lägga väskorna på medan vi öppnar dom?" TSA killen såg sig omkring och letade efter ett bord som inte fanns men kom på att om man vänder en soptunna upp och ner så blir det någon form av bord.

Vi öppnade, TSA pekade och frågade vad olika saker var och därefter var dem nöjda. Då vi föreslog att TSA skulle ha en kille som kollade sam-

Autentisk TSA-polis gör närgångna undersökningar av misstänkt man.

tidigt som Border Control så förklarade han och sa att då skulle inte Border Control behövas och alla som vill måste få jobba.

Då var det bara en säkerhetskontroll till innan vi kunde komma in i avresehallen för inrikes flyg. För att komma igenom denna så skulle skor,

livrem, handbagage och alla fickor tömmas i en plastbytta för att röntgas, aldrig att jag lägger ifrån mig snusdosan i det här gänget tänkte jag.

Sagt och gjort, snusdosan behölls i fickan men det visade sig snart att den hittade de ju och körde genom röntgenmaskinen i en alldeles egen plastbytta medan de skakade på sina huvuden som för att säga #? "%!# turister. Tack och lov så kom dosan tillbaka i människohänder och det firades med en rejäl prilla.

Väl inne i det allra heligaste (avgångshallen) så

letade vi reda på vår gate för att veta var den låg och därefter blev det fika i form av tre stora behållare med malt, humle, jäst och vatten som slank ner i våra strupar som krut i en hylsa. Som efterrätt blev det några pizzabitar för att stilla den värsta hungern och efter en stunds väntan drog vi vidare till gaten för att ta sista flygturen till Phoenix.

Trötta & slitna så landade vi i Phoenix och där gjorde vi vår sedvanliga snurr för att se om det stod specialbagage någonstans och för att försöka hitta en väg till bagagebandet. När vi lokaliserat bagagebandet och väntade på våra väskor så kom det en vänlig människa från flygbolaget med vårt "specialbagage" på en vagn och kontrollerade att vi var vi innan vi fick våra vapen.

Min väska hade TSA varit inne i, troligen för att jag hade fyra kartonger med hagel där och att de upptäckt det i någon jädrans röntgenmaskin förstås. Det var tur att jag hade satt ett extra bagageband på väskan, för det var det enda som höll ihop den. Tog väskan och anmälde att den gått sönder och då bad mig en väldig vänlig dam att vänta ett ögonblick så skulle hon ordna detta. En minut senare så fick jag en ny väska, hon ville dock behålla min så det vara bara att packa över allting i den nya och detta gjordes lämpligen på golvet bredvid bagagebandet.

Allas väskor hittades, vapnen var hos sina rättmätiga ägare, vi tog nöjda vårt bagage, hoppade på en buss till biluthyrningen, löste ut vår hyrbil (med GPS) och drog iväg till vårt boende.

Jag vill bara understryka om att trots alla säkerhetsgenomgångar och trots alla kontroller så var personalen alltid vänlig och, när man på knackig skolengelska, kan skämta med samtliga och de skämtar tillbaka så vet man att det är lugnt.

När man står i källaren på TSA och frågar om man får låna en kniv för att sprätta tejen på vapenväskorna trots att vi kunde ha varit potentiella terrorister och TSA-killen tar fram en kniv och innan han lämnar över kniven så tittar han på den och säger "Var försiktig".

Några säkerhetsanställda frågade under lite kallprat vad vi skulle göra i Phoenix. Då vi förklarat så kom det massor av frågor samt att de tyckte att det var väldigt trevligt att vi reste så långt för detta, de önskade lycka till och önskade oss hjärtligt välkomna till USA.

STORT TACK TILL

Banditen som besparade oss en massa problem genom att hjälpa oss med ammunition, Ray som ställde till med ett träningsläger och en massa tips om när man ska hålla igen och när man kan ösa på lite. Dina tips ekade i våra huvuden under hela vår vistelse skrämmande egentligen ;) Wild Bull, Nashville Frank, Siringo, Banditen, Ray och alla ni andra som kommit med hjälp och tips för att göra vår resa mer problemfri, ni vet vilka ni är.

/Shotgun Joe

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SÄLJER-BYTER-KÖPER

ANTIKA, GAMLA, NYA SVARTKRUTSVAPEN OCH TILLBEHÖR

SALUTKANONER

ÖPPET: Tillsvidare MÅNDAG & TORSDAG 16:00-20:00
övrig tid enligt överenskommelse mobiltelefon

MOBIL 070-483 62 55
TEL/FAX 08-641 03 61
www.svartkrutskallaren.com

BUTIK:
FOLKUNGAGATAN 134
116 30 STOCKHOLM

En mycket

Märkte ganska snart att mannen i resebyrån var stressad och inte alls sig lik. Vi skulle hämta ut våra resehandlingar i form av flygbiljetter och voucher för hyrbilar m.m. för en USA-resa.

Mitt resällskap denna gång var Micko och Anita som skulle göra sin första nordamerikaresa. Färdplanen var Arlanda, via Amsterdam, till New York.

Vi kom ombord planet till Amsterdam, men redan efter en halvtimme kom en flygvärdinna och talade om för oss att tiden var mycket knapp vid planbytet på flygplatsen.

Hon gav oss en ifylld karta så att vi något snabbare kunde hitta rätt. Efter ytterligare en timme kom hon tillbaka och föreslog att vi skulle flytta allra längst fram i planet så att vi möjligen kunde tjäna några minuter på detta.

Då började vi skruva på oss lite. Jag för egen del hade

skaplig kondition, men jag tänkte på Micko som haft en hjärtinfarkt bara två månader tidigare.

När vi väl hade landat satte jag full fart efter den ritade kartan. Vände mig om och såg att Micko och Anita var femtio meter efter. Såg att Micko var blek och svettig så vi fick dra ner rejält tempot. Började snart inse att vi skulle ha tur om om vi skulle hinna med planet. Kom så fram till ytterligare en kontroll med en kö på cirka hundra meter. Fick improvisera, gick allra längst fram, gestikulerade, ropade och pekade snett uppåt bakåt. Halva kön tittade snett uppåt bakåt och vi smet in. Skämdes för detta men fortsatte mot disken vid vår gate. Såg på långt håll att repet var fördraget till planet. Förklarade för damerna bakom disken att vi var mycket intresse-

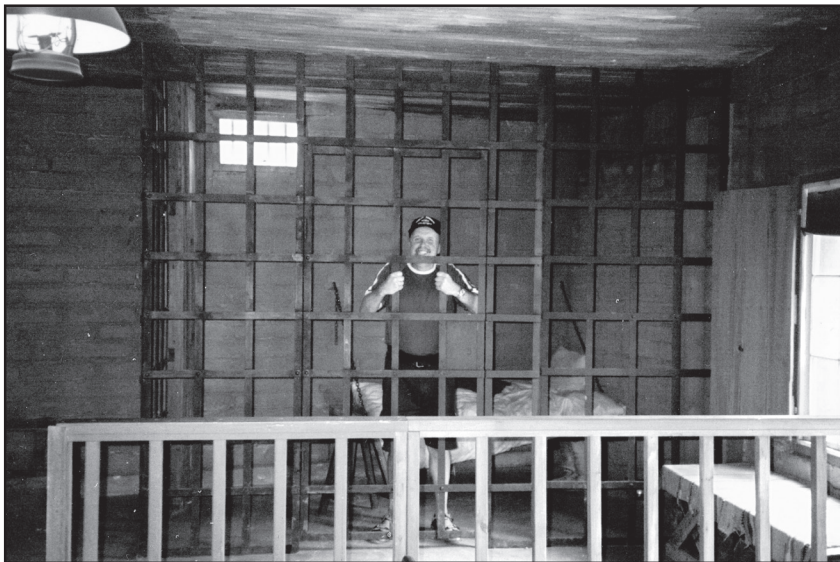
rade av att följa med eftersom vi betalat för detta.

Efter mycket trassel fick vi biljetter fast på olika platser i planet eftersom vi hade kommit så sent. Där försvann sällskapet över Atlanten.

Min tanke hade varit att hjälpa Micko och Anita att fylla i reseblanketten som skulle lämnas i tullen. Denna märkliga naturlag att blanketten alltid ska lämnas till resenärerna strax innan landning, vid "fasten setabelts", gjorde att jag inte kunde hjälpa mitt sällskap.

Efter fyra försök och två timmar efter landning

lyckades mitt sällskap äntligen komma genom tullen med rätt ifyllda dokument. Då hade planet till Philadelphia som vi skulle med, för länge sedan avgått. Fick så småningom reda på att ett litet propellerplan skulle till Philadelphia, och det lyckades vi få plats i.

Ressällskapet Micko har fångats i en mycket fängslande situation

När vi så äntligen kom fram förstod vi snart att våra väskor inte gjort detsamma.

En rundnätt kvinna bakom disken förklarade att vi skulle höra av oss från första hotell, så att väskorna kunde sändas dit.

Utrustad med tandborste, som vi fått av den rundnätta, siktade vi in oss på AVIS där vi hade förskottsbetalat för en hyrbil.

När jag lämnade fram vouchern till damen bakom disken tittade hon olycksbådande på oss.

Det visade sig att den stressade mannen på resebyrån, som haft en dålig dag, bara gett oss kopian på vouchern. Det dög inte så jag fick snällt plocka fram min platta plånbok som med fördel snart kunde användas som flugsmälla.

dålig dag!

Namnet på damen bakom disken glömmet jag inte, hennes dopnamn var Danmark. Vårt sydliga grannlands namn blev något oförskyllt solkat en tid framöver.

Meningen från början var att vi under dagsljus skulle åka en bra bit västerut från Philadelphia så att vi kunde hitta ett hotell som passade den redan nämnda plånboken. Efter den kraftiga förseningen var det inte längre dagsljus utan snarare kolsvart ute. Det var Highway 76 vi var ute efter, det var bara det att i mörkret hamnade vi på Businessway 76. Efter femtioelva trafikljus och andra stop gav vi upp och vände tillbaka och fick ta in på ett hotell som inte alls passade den tidigare omtalade platta tingesten.

Nästa morgon kunde vi med handbagage och tandborste köra västerut på Highway 76 ca femton mil och där finna ett normalt hotell.

Ytterligare ett tag efter detta fick vi veta att vårt bagage kommit till det första hotellet. Efter att ha åkt och hämtat det sa Micko – "Nu har vi ju flyt".

I Tombstone några dagar senare, just efter fru-

kost, hände något. Vi var på väg tillbaka när en dam rusade ut från sitt hotellrum och sa att vi skulle följa med in och titta på hennes teve. – "Det brinner i en av skyskraporna i World Trade Center!" Vi stannade upp och tittade. Jag lugnade

Den ofattbara synen av de brinnande, rykande Twin Towers i New York.

henne med att det måste vara någon film typ Skyskrapan brinner 2. Sa något om att det var fult att sända något sånt för det såg väldigt äkta ut. Precis när vi skulle gå så hann jag säga – "Titta på det där flygplanet vad nära det flyger bara för att fotograferas". Sen small det.

Det var på riktigt den 11 september 2001. Efter detta blev telefon, post och all flygtrafik inställt. Vi hade turen att kunna hyra om vår bil. Det vi märkte av det som hänt var att vi blev stoppade någon gång för visitation i bilen. På flyg-

platsen blev det sju genomsökningar innan vi kom igenom.

Detta kunde dock inte mannen med den dåliga dagen på resebyrå i Örebro hjälpa.

Colt Cane

Blackpowder firearms

SKYTTESERVICE
Vapen - Ammunition - Jaktutrustning

Danielslundsgatan 48 262 62 Ängelholm Sweden
Tel +46 (0)431-41 17 86 • Fax +46 (0)431-161 13

Starta egen

Hur man startar en CAS klubb?

När man bildar en skytteklubb är det bästa att skapa en ideell förening och registrera den hos skatteverket så klubben får ett organisationsnummer.

Detta organisationsnummer gör att klubben blir en egen juridisk person och får möjlighet att handla på faktura m.m.

1. Bilda en ideell förening med en styrelse på minst fem ledamöter och utse ordförande, sekreterare och kassör bland dessa. Dessa fem personer skall vara registrerade medlemmar i SWSf och ha minst RO1 utbildning.

2. Skapa stadgar.
Exempel på Vad stadgar skall innehålla hittar du här:
<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/forforeningarstiftelser/ideellaforeningar/starta/stadgar.4.70ac421612e2a997f85800028440.html>

3. Sätt in lämpliga paragrafer som beskriver cas-skyttet i klubben

4. Skicka in namn på klubben, vilka som ingår i styrelsen, kontaktperson och vilka som är medlemmar till info@swsf.se

5. Posta/maila en kopia på protokollet från mötet där föreningen bildas till SWSf.

Mer information om ideella föreningar finns hos skatteverket. <http://www.skatteverket.se>

OBS! En ideell förening är inte momspliktig och kan ha vissa inkomster utan att behöva skatta för dem.

Klubben kommer sedan att finnas på klubbssidan <http://www.swsf.se/klubbar.html>

Klubben kommer att finnas som ett val på regi-

strerings sidan: www.swsf.se/new.html

Hur man startar en CAS-sektion i en befintlig skytteklubb.

1. Bilda sektionen genom att ta det som en punkt på dagordningen i föreningens styrelsemöte. Utdrag ur detta protokoll skall skickas in till SWSf.

OBS! Sektionsansvarig/kontaktperson skall vara SWSf registrerad och minst RO1 utbildad.

2. Skicka in följande uppgifter till SWSf:

- ★ Namn på sektionen och moderklubb.
- ★ Namn på dem som är moderklubbens ordförande, sekreterare och kassör.
- ★ Namn på den som är sektionens kontaktperson.
- ★ En lista på vilka SWSf registrerade medlemmar som tillhör sektionen.

Sektionen kommer sedan att finnas på klubbsidan <http://www.swsf.se/klubbar.html>

Sektionen kommer att finnas som ett val på registrerings sidan: <http://www.swsf.se/new.html>

En CAS-klubb/sektions funktion och skyldigheter:

★ Klubben skall hålla SWSf uppdaterad med vilka medlemmar som ingår i klubben. Detta sker vid registrering av nya medlemmar där de instrueras att välja aktuell klubb då de registrerar sitt medlemskap i SWSf. Registreringsformuläret kan också användas då medlemmar byter klubb.

★ Kontaktperson är den som SWSf kommunicerar med och är den person som har klubbansvaret gentemot SWSf's styrelse.

★ På alias-sidan, <http://www.swsf.se/alias.html>, kan klubben se vilka medlemmar som finns registrerade på klubben och vilken utbildning medlemmen har. Sidan innehåller bara medlemmar som betalt årsavgiften till SWSf under föregående år.

★ Klubben har skyldighet att ge sina medlemmar möjlighet till minst RO1 utbildning.

CAS-klubb

- ★ Klubben skall utse minst en utbildningsansvarig som är RO2-utbildad.
- ★ Klubben skall följa SASS regelverk, Sveriges lsg och de av SWSf utfärdade stadgar och regler.
- ★ Klubbens kontaktperson har skyldighet att vara uppdaterad på gällande SASS regler.
- ★ Klubben skall erbjuda sina medlemmar möjlighet till träning och utbildning.

Den praktiska utbildningen

- ★ Den praktiska utbildningen skall, förutom säkerhet, regelverk och uppträdande på tävlingar, även innehålla utbildning i samtliga RO roller.
- ★ Kan klubben inte arrangera lokala tävlingar skall klubben i möjligaste mån samordna medlemmarnas deltagande på externa tävlingar.
- ★ Klubbens medlemmar kan tävla på lokala tävlin-

gar innan RO1 utbildningen är genomförd.

- ★ Klubben skall årligen skicka in en årsrapport som finns att hämta på förbundets hemsida.

För styrelsen SWSf
Hasse "Grave Spit" Forsman
Utbildningsansvarig.

*Här har vi honom!
Vår egen Grave Spit som
fixar och donar och som
vi inte klarar oss utan!*

Många olika sätt att synas!
En och samma leverantör

tryck storformat webb film

INFORM
trycket
Cross Media House

www.informtrycket.se

Adressfält:

Returadress: The Gunslinger Gazette, c/o Sättra 1513, 760 10 Bergshamra

Proud Mary håller för näsan när hon överraskar Ordförande Heartless med brallorna nere. Det kanske är skräplitteraturen som stinker? Men visst är det sprillans nya dasset snyggt? Harley Parkinsson har snickrat och den passande nyansen av brunt har Ordföranden målat på under senaste besöket hos The Northern Rangers i Sundsvall.

Foto: Harley Parkinsson